

SUOMEN TYÖLÄINEN

Nr 7

Nr 7

Eläköön ja lujittukoon Suomen ja Neuvostoliiton kansojen ystävyys

Lähes puollitoista vuosituttu kitui Suomen kansa venäläisen tsarin anturan alla, venäläisen kapitalismin pihdeissä. Muutenhan ei voinutkaan olla, sillä venäläinen tsari säilytti valtaansa: kansojen riistämisen ja orjuuttamisen avulla, jotka asuivat entisen Venäjän kelsarikunnan alueella. Mutta kansojen keskuudessa toimi mahtava bolshevistinen puolue, joka ohjelmassaan esitti mahtavan tunnustuksen kansallisuksien oikeuksista ja itseäänämisestä.

Joulukuun 18 p:nä v. 1917 Lenin ja Stalin allekirjoittivat Kansankomissaarien Neuvoston historiallisen päätöslauselman „Kääntä Toimeenpanevan Keskuskomitean puoleen ehdotuksella: tunnustaa Suomen tasavallan valtiollinen riippumattomuus.“ 4 päivä tammikuuta v. 1918 Yleisvenäläinen Toimeenpaneva Keskuskomitea hyväksyi „vallankumouksellisen hallituksen julistuksen Suomen itsenäisyydestä“.

Neuvostokansa, sen suuret johtajat Lenin, Stalin antoivat Suomen kansalle oikeuden elää vapaasti ja itsenäisesti. Neuvostokansa, Neuvostoliiton työläiset ovat halunneet ja haluavat elää ystävällisesti Suomen kansan kanssa, Suomen työläisten kanssa. Ennen Lokakuun vallankumousta tämä ystävyys oli lujittunut yhteisessä taistelussa vihaitua tsaria ja kapitalisteja vastaan. Neuvostotyöläisten sydämissä on säilynyt muisto Tampereen ja Viaporin vallankumouksellisista sankareista. Neuvostoliiton kansat laskevat lippunsa Suomen kansan sankarillisien poikien hautakumpujen yllä, jotka kaatuivat kansalaissodan rintamilla taistelussa kansainvälisen porvariston asiamiestä veristä pyöveliä Mannerheimiä vastaan. Neuvostoliiton kansa koskaan ei unhoita sitä, että suuri Lenin porvariston takaa-ajama v. 1917 löysi Suomen työläisiltä turvapalkan. Neuvostoliiton ja Suomen työläisten suuri ystävyys oli verin sidottu taistelussa ikuisia sortajia, Suomen ja Venäjän porvaristoa vastaan.

Heti kun Suomi sai Lenin ja Stalinin käsitä dek-

reetin Suomen itsenäisyydestä, niin Suomen porvaristo, kansainvälinen imperialismi ja Mannerheimiläinen klikki alkoi kaikin keinoin hävittämään ajatusta mahdollisesta ystävydestä Neuvostoliiton, neuvostokansan kanssa. Tulella ja miekalla oli säälittävä kukistettu kaikki Suomen kansan vallankumoukselliset järjestöt.

Suomen kapitalistit, Ryt, Tanner, Kalio ja heidän kahlekoiransa mannerheimiläiset kenraalit heti myivät Suomen maan ja kansan englantilaisille pankkireille, hyökkäysasemaksi suurta naapuria vastaan, joka antoi Suomelle vapauden ja riippumattomuuden.

Nyt nämä todelliset peturit Mannerheimit, Tannerit saavuttivat päämääränsä: omien ulkomaalaisten isäntiensä määräyksenä he provosivat sodan Neuvostoliittoa vastaan.

Punainen Armelja, joka vastasi sodan lieksojain iskuun, kolmikertaisella iskulla, ei ole Suomen kansan, Suomen proletariaatin vihollinen. Neuvostoliitto haluaa edelleenkin täyttää suuren johtajansa tahtoa. Suomen pitää olla todella vapaa ja itsenäinen. Punainen Armelja ei aljo perustaa Suomeen Neuvostovaltaa.

Punainen Armelja auttaa Suomen kansaa, sen kansan-armeljaa vapautumaan tukahduttajistaan, sortajistaan Suomen porvaristosta ja sen mannerheimiläisistä rakkikoirista. Suomen kansa itse yksimielisesti päättököön valtiollaan rakenteesta maassaan.

Paljon kärsinyt Suomen kansa. Lähellä on se aika, jolloin Suomen kansa saa täydellisen vapauden. Lähellä on se päivä, jolloin ulkomaalaisen imperialismin avulla erotettut, Suomen työläiset, talonpojat ja työtätekevät sivistyneistö veljellisesti syntelevät Neuvostoliiton työläisiä, talonpoikia ja sivistyneistöä ja huutavat:

Eläköön lujja, sydämmellinen ystävyys Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansojen välillä.

Mannerheimiläisten pyövelien raakuudet

TUKHOLMA (TASS) 4 tammikuuta. Historia ei ole tuntenut sellaista raakalaisuutta, millä valkosuomalainen upseeristo suoritutvat omasta väestöstä. Asukkaat väkivaltoin häädettiin kotipaikoiltaan. Erikoiset sotilaspoliisijoukot kokoavat selkäpuolillaan asukkaat ja saattavat näiden pitkiä kuormastoja etemmäksi rintaman taakse. Valkosuomalaiset pelkäävät väestön siirtymistä Kansan armeijan puolelle, jolle kansa on myötämellinen. Ruotsalaisen porvarillisen lehden „Dagens nyheter“ kirjeenvaihtaja on pakotettu tunnustamaan, että palkallinen väestö antaa neuvostojoukoille oppaita. Sotilaspoliisit suorittavat väestön keskuudessa joukkovangitsemisia. Kaikilta sotilashenkilöiltä tarkastetaan lupalappu ja henkilötodistukset, sillä karkuruus on tullut vakituisiksi ilmiöksi armeijassa.

Valkosuomalaisen joukon peräänantymiselle ovat murhapoltot ominaisia. „Norjan rajaltakin näkyy, — kirjoittaa „Dagens nyheterin“ kirjeenvaihtaja, kuinka Suomen sotilaat siirtyen talosta taloon sytyttävät niitä. Betonirakennukset ja sillat räjäytetään.“

Häädetty suomalainen väestö etsii pelastusta Norjan puolelta. „Me, — kirjoittaa kirjeenvaihtaja, — näimme pitkiä palkolaisjonot, välittämättä pakasesta ja lumesta, etsimässä tietä yli rajan, Norjan puolelle.“

VIIPURI ON TYHJÄ

Kirje Korpraali Almo Emil Mäkeläiselle
67 r. 11 kenttäposti konttori Nr 7

Viipuri, joulukuun 24 p:nä v. 1939.

Almo rakas.

Kiitos kirjeestäsi, en ole kirjoittanut kun odotin, että voisit lähettää nyrkki-postissa. Nimipäiväsi meni ohi, mutta onneksi olkoon syntymäpäivänasi. En voi enää mitään sinulle lähettää, sillä ruokatarpeitten saanti on mahdotonta, koska kaupat ovat suljetut ja muualta myöskään ei mitään saa. Esteri on lähtenyt, kaikki muut myös. Minun huolenani on Pikiruukin talo, jossa asun yksin, vaikka pelottaa kauheasti. Koko

Kaikkien maiden työläiset tervehtivät Otto Kuusisen johtamaa Kansanhallitusta

NEW-YORK (TASS) „AD-VOGEE“ lehti, joka ilmestyy Vankuveerissa (Britannialainen Kolumbia) kirjoittaa: „Suomalaiset työläiset ilmoittavat, että ulkomaalaiset imperalistit koettavat käyttää hyväkseen Suomea hyökkäysasemana Neuvostoliittoa vastaan. Työläiset yksimielisesti kannattavat kansanhallitusta. Suomalaiset työläiset ilmoittavat, että he eivät usko Englannin ja Kanadan imperalistien sanomalehdistön propagantaa.“

Sosialidemokraattisen järjestön klubi „Kooperatiiv Kommonueit federeishi“ Koulunan kaupungissa (Britannialainen Kolumbia) hyväksyy päätöslauselman, jossa ilmoitetaan, että Neuvostoliitto haluaa toimenpiteillään ehkäistä imperalistien aikomuksen muodostaa Suomesta hyökkäysaseman Neuvostoliittoa vastaan.

NEW-YORK (TASS). „DAILY YORKER“ lehden kirjeenvaihtaja, joka tällä kertaa matkustelee Mitziganin valtion pohjois osissa, joissa asuu yli kuusituhatta suomalaista, ilmoittaa, että hän otti osaa kokouksiin kymmenessä eripaikassa. Näissä kokouksissa suomalaiset työtätekevät suurella innostuksella äänestivät päätöslauselman puolesta, joissa he tervehtivät uutta Suomen Kansanhallitusta.

OSLO (TASS). Useimmissa kaupungeissa Norjan työläiset ovat järjestäneet lukuisia kokouksia myötätuntoisuuden merkeissä Suomen Kansanhallitukselle.

Metallitehtaan „Evrika“ valurien, hitsaajien ja malliseppien yhitymä hyväksyy seuraavan päätöslauselman:

„VALKO—SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄT OVAT PYÖVELI — MANNERHEIMIN POLIITTISEN JA TALOUDELLISEN SORRONALAISINA. MEIDÄN MYÖTÄTUNTOISUUS ON SUOMEN KANSANVALTAISEN KANSANHALLITUKSEN PUOLELLA.“

KÖÖPENHAMINA (TASS). Kööpenhaminassa eilen pidettiin Tanskan työläisten kokous, johon osallistui yli 3 tuhatta henkilöä.

Kokous hyväksyi seuraavan päätöslauselman:

„ME TERVEHDIMME SUOMEN TYÖVÄENLUOKKAA JA OLEMME VAKUUTETTUJA SIITÄ, ETTÄ HE PÄASEVÄT VOITOLLE. ME TUOMITSEMME PARJAUS KAMPPAILUN NEUVOSTOLIITTOA VASTAAN, JOTA HARJOITTAAMME TANSKALAISEN PORVARILLISEN JA SOSIALIDEMOKRAATTISEN LEHDISTÖ, KOETTAMME JOHTAA HARHAAN YHTEISKUNNALLISEN MIELIPITEEN TANSKASSA. NÄMÄ LEHDET AUTTAVAT SUOMEN VALKOKAARTILaisia PYÖVELEJÄ.“

Viipurissa on vain V.S.S. väki. Kaupunki on tyhjä, niin kuin kaikki olisivat kuolleet, sinäkään et tuntisi sitä. Yöllä näkyy tulipalojen hehkutimisiä, — polttavat taloja. Vangitsemisen uhalla ovat asukkaat evakuoitu, jonka yhteydessä näin paljon tragillisia kohtauksia. Sinä kai käsität, kuinka vaikeata on erota kaupungista ja kodista, jossa on syntynyt ja kasvanut, heittää kaikki ja matkustaa... Minne? Miksi?

Isältä en ole saanut kirjetä, olen levoton, sillä hän on sairaaloinen ja avunpuutteessa. Nyt en tiedä enää mistä takaan.

Toistaiseksi asun talossa ja olen päättänyt viimeiseen mahdollisuuteen asti jäädä kaupunkiin.

Ajattelen, että sinullakaan siellä ei ole hauska olla. Olen nähnyt sotilaiden vaa-

retusta, josta voin tehdä jotain päätöksen, että niissä voi palettua lämpöisinäkin päivinä. Nykyään ovat kovat pakkaset — mitenkä sinun käy. Koska tämä kaikki loppuu? Tänä kaupunkin yllä lenteli venäläisiä lentokoneita, ne eivät pommittaneet, vaan heittelivät lentolehtisiä, joista minäkin yhden panin tallelle. Almo, ehkäpä he ovatkin oikeassa? Minä en koskaan usko, että venäläiset tahtoisivat riistää Suomelta itsenäisyyden, koska he itse antoivat Suomelle vapauden.

Olet koko ajan mietdessäni ja sinä olet se, joka on lähinnä sydäntäni. Voi oikein hyvin ja jää jumalan hallituun.

Siskosi Kaira.

Viipuri, Maunun katu, Katra Mäkeläinen.

SUOMEN TYÖLÄINEN

Nr 6

Nr 6

Ainoastaan yksi ulospääsy

SIIRTYKÄÄ KANSAN-HALLITUKSEN PUOLELLE

Saapui uusi vuosi — vuosi 1940... Kauhun ja surun valitsee maassamme... Herrat ministerit, mannerheimiläiset ilkiöt, ulkomaalaisten kapitalistien uskolliset kahlekoirat, jotka ovat syösseet kansan sanoin kuvaamattomaan kurjuuteen ja onnettomuuteen, itse kaikessa rauhassa istuvat selkäpuolella. Heidän perheensä ja rahansa ovat jo kauan aikaa olleet ulkomailta, turvallisessa paikassa. Nämä kirotut murhaajat ottavat uutta vuotta vastaan lämpimässä ja kodikkaassa ympäristössä, shamppanjamaljojen ääressä...

Kansa, paljon kärsinyt Suomen kansa, vuodattaa vertansa englantilaisten pankkiriiden etujen hyväksi. Mannerheimiläinen klikki jatkaa katalaa Suomen kansan pettämistä.

Kauhun viestejä saapuu yhä rintamilta. Totuutta on mahdoton salata, miten sitä eivät yrittäiskään herrat rydit — tannerit...

Rintamilta lukematon määrä paleltuneita. Suurimmalla osalla onnettomista ovat paleltuneet kätet tai jalat. Näitä onnettomia ei kukaan auta. Lumikinoksissa ja synkissä metsissä loikovat monilukuiset haavoittuneet Suomen armeijan sotilaat. Mannerheimiläiset röyhkeillä upseerit yhdessä ammattimurhaajien — suojeluskuntalaisten kanssa, paetessaan Punaisen Armeijan edessä murhaavat haavoittuneita sotilaitaan.

Tuhansia syyttömästi murhattuja ihmisiä, makaa Suomen teillä ja tantereilla, — ruhjottuina. Se on Mannerheimi lurjuksen katalaa työtä. Aivankuin 20 vuotta sitten, Suomen kansan pyöveli, tsarlin kenraali Mannerheimi uudelleen korjaa kuolon saloa.

Yliinhimillisiksi ovat käyneet kärsimykset, joita sotilas kokee rintamalla. Heidän ravintonaan on jäänyt leipä. Miten nälkäisiä ovatkaan sotilaat, he eivät voi syödä pakkasen kovettamaa leipää. Näissä ja verissä on oti Suomen kansa vastaan uuden vuoden.

Löytyy vielä heittiöitä, jotka toittovat voitosta... Hyvänlainen voitto... 20 tuhatta kaatunutta ja haavoit-

tunutta. Kasoittain ihmisruumilta... Paleltuneita käsiä ja jalkoja... Jäätyneitä leipää...

Löytyy vielä heittiöitä, jotka toittovat avusta, joka pitäisi tulla Englannista, Ranskasta ja Amerikasta... Todennäköisesti nämä herrat ovat unohtaneet, miten Englanti ja Ranska auttoivat Puolaa... He eivät edes ajattelekaan avunannosta... Heille oli vain tärkeää luvata ja ärsyttää Suomen kansa Neuvostoliittoa vastaan... Mutta avunantoa he eivät ole ajatelleetkaan.

Yhä selvemmäksi ja selvemmäksi on käynyt, miten järjetöntä on taistelun jatkaminen. Kansa ei voi enempää kärsiä. Kansa ei halua verenvuodatusta. Kansa haluaa rauhaa ja rauhallista elämää. Kansa haluaa mitä pikaisinta sodan lopettamista.

On yksi ulospääsymahdollisuus: on välttämätöntä kääntää aseet rydän — mannerheimin rosvolaumaa vastaan, joka on kavalasti pettänyt kansan ja vienyt sen tuhoon. Sotilaat, siirrykää ainoan laillisuuden — Otto Kuusisen johtaman todellisen Kansanhallituksen puolelle.

Paiva palvalta yhä vaikeampi...

Rakas mieheni

Lauantaina sain kirjeesi, johon jo suunnuntaina kiirehdin vastaamaan. Maanantaina matkustan Mikkeliin, josta se saapuu nopeammin sinulle. Onhan se parempi, että kirjeet voi lähettää ilman postimerkkejä kenttäpostin kautta. Täällä meille pakolaisille annettiin ruokakortit, että olisi hlukan parempi saada ruokatarvareita, ettei tarvitsisi käydä neljänkilometrin päässä kaupassa, no voineet ymmärtää minkälaisista ne ruokatarpeet ovat. Ollisihan siellä joutain ostamista, ja mieli kyllä tekisi, erikoisesti vaatteita, sillä minullahan on vain yksi pari alusvaatteita ja samoin myöskin lapsilla.

Jos tällainen tilanne tulee jatkumaan kauemmin, niin me kaikki palellumme. Sukat ovat hajonneet ja kutoma välineet jäivät kotiin. Lähettämäsi rahat olemme saaneet. Kirjoitan tämän kirjeen lampun valossa, kun ensin pilli nukuttaa Irja ja Aili. Aili usein käy kuuntelemassa radioa. Minua ei ollenkaan haluta kuunnella valhetta kun tosalassa tulee loppumattomasti kärsiä puutetta, vilua ja nälkää. Sempä takia pitää pidättäytyä ostoksista, vaikka kipeästi olisi tarvis. Rahaa on myöskin säästettävä kotimatkaa varten.

Hyvästi rakkaani ja voi hyvin, toivoo omast ja lapset.

PUNAINEN ARMEIJA ON YSTÄVÄMME

(Alajärven kylän talonpoikien kokouksen päätöslauselma)

Me, Alajärven talonpojat inhoamme vanhaa kansan kukistamaa Suomen Suojeluskuntalais — terrori hallitusta.

Heidän hävyttömät uhkauksensa ja väkivaltainen asukkaiden karkoittaminen kotikylästään on saattanut meidät suuttumuksen valtaan. Upseerit ja suojeluskuntalaiset peioittelivat meitä, että Punainen Armeija murhaa väestön ja polttaa heidän kylänsä.

Todellisuus osoitti, että Punainen Armeija on ystävämme, joka ei ahdisti rauhallista väestöä, eikä poltta kyliämme, päinvastoin, näin menettelivät kansan vannoutuneet viholliset, upseerit ja suojeluskuntalaiset. He hävittävät karjaa ja väkipakolla evakuoivat väestön.

Me, Alajärven asukkaat emme uskoneet hävyttömiin parjauksiin, vaan jäätiin koteihimme ja tulimme vakuutetuiksi, että Punainen Armeija auttaa Suomen kansan armeijaa, vapauttamaan Suomen kansan kapitalistien ikeestä ja sorrosta.

Tervehdimme Suomen Kansan hallitusta ja sen johtajia. Palatkaa takaisin kaikki, jotka väkipakolla olette hädätetyt kotikylästään.

Eläköön Otto Kuusinen, todellisen Kansanhallituksen johtaja.

Kokouksen puolesta:

Urho Banninon, Kalle Juntunen, Emil Pyykkönen, Jukka Manninen, Vilho Manninen, Jukka Juntunen.

Suurelle Suomen kansan ystävälle toveri Stalinille

Kokoontunena väkluksin kokouksin merkittävämme suuren kansojen johtajan toveri Stalinin kuusi-kymmenvuotispäivää, me, Suomen ja Karjalan kansojen pojat, tulisen innostuksen valtaamana tämän hetken taistelussa Suomen kansan vapauttamisen puolesta rikollisten raharuhkailijain ja imperialistien ikeestä, lähettämme Teille, rakas toveri Stalin, syvällisen kunnioituksen läpitunkeman taistelutervehdyksen.

Jo niihin aikoihin, jolloin Venäjän tsarismi sortii kansaamme ja Suomen suurkapitalismin edustajat myivät hänelle maamme edut hopeapenningeistä, Te, toveri Stalin, yhdessä Leninin kanssa johditte verratonta taistelua Suomen, samoin kuin muidenkin sorrettujen kansojen itsenäistämisen puolesta. Vuonna 1917, jolloin Väliaikainen Venäjän porvarillinen hallitus jatkoi tsarismia imperialistista politiikkaa Suomea kohtaan, Te, toveri Stalin, yhdessä Leninin kanssa johditte bolshevikkilä puolueen taistelua Suomen täydellisen riippumattomuuden turvaamiseksi. Lokakuussa vuonna 1917 Venäjän työväenluokka, Leninin ja Teidän johdolla, saavutti Suuren sosialistisen vallankumouksen voiton, vapautti Suomen ainlaaksi Venäjän imperialistien kynsistä.

Saavuttuaan Suomeen kohti Lokakuun vallankumouksen jälkeen, Te, toveri Stalin ilmoittitte, että Neuvostohallituksen alkuohje Suomen suhteen sisältää seuraavaa:

„Täydellinen vapaus elämänsä järjestämisessä, niin Suomen kuin muillekin Venäjän kansoille Suomen kansan vapaaehtoinen ja rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa. Ei minkäänlaista holhousta eikä silmällä pitoa ylhäältä päin Suomen kansaan nähden.“

Tällaiset ovat Kansankomissaarien Neuvoston poliittikan alkuohjeet.

Noudattaen tätä asetusta Neuvostohallitus Teidän esityksestänne päätti myöntää Suomelle täydellisen riippumattomuuden. Mutta, Suomen kapitalistit ja suurtilanomistajat peläten kansaansa, samalla peläten Suomen täydellistä riippumatonta tilannetta

kiirehti myymään itsenäisyyden edut ulkolaisille imperialisteille, tarkoituksella saada takeita heidän avustaan, tukahduttaakseen Suomen kansan vapauden. Silloin Te, toveri Stalin, historiallisessa puheessanne marraskuun 27 p:nä vuonna 1917 Helsingin työväentalolla kaikella vakuuttavuudella käännytte Suomen sosialidemokraattisen puolueen jäsenten puoleen, tarkoituksella nostaa heissä päättäväisyyden henkeä, rohkeaan taisteluun vallassa olevaa rahavaltaa vastaan. Suomen työväenluokka ei alistunut luokkavhollisen edessä, vaan pian nousi avoimeen taisteluun saaden Teiltä ja Neuvostomaan työläisiltä, bolshevikeilta veljellistä apua. Kuitenkin, nuori Neuvostovalta ei ollut vielä kyllin voimakas puolustamaan Suomen kansaa ulkolaisilta imperialisteilta. Ulkolaisien imperialistien aseellisilla voimilla Suomen valkokaartilasten johtomiehet murskasivat työläisten ja torpparien taisteluritit.

Saattettuna verisen koston ja kidutuksen alaisiksi, kahliittuna, maamme työväenluokka ei sentään joutunut epätoivoon. Sitä tukivat viestit Neuvostomaan työlästekevien voittoisista taisteluista, jota johti bolshevikkilä puolue. Sitä tuki ja innostivat yleismaailmallis — historialliset voitot, jotka oli saavutettu Teidän johdolla, — Punaisen Armeijan voitot kansalaissodan rintamilta, voitot sosialismin rakennustyössä, toteuttaessa valtavia viisivuodissuunnitelmia sosialistisen teollisuuden ja kollektivisen maatalouden kehityksessä.

Suomen laajat kansanjoukot aina tunsivat, että sosialistisen Neuvostoliiton kansojen mahtavan kasvun rinnalla tujittuu myöskin mahdollista tuki maamme työtätekevän kansan vapautustalustalle. Suomen kansanjoukkojen riistäjille Neuvostomaan saavutukset olivat vihatun stelmättömiä, he pelkäsivät niitä; meillä Suomen työtätekeville ne sitävästoin olivat ilon ja toiveiden tyhjentyvätömänä lähteenä. Teidän voitonne, toveri Stalin, me oltimme vastaan kuten omat voitot. Innostuksella tervehdimme Neuvostoliiton uutta

(Jatk. 2 siv.)

Suurelle Suomen kansan ystävälle toveri Stalinille

(Jatk. 1 siv.)

perustuslakia. Katalen kansan vihollisten tuhoamisessa me näemme sosialistisen maan voiton, taistelussa kapitalistista piiritystä vastaan. Silloin kun puhkesi toinen imperialistinen sota kapitalististen valtioiden välillä, me erikoisen elävästi tunnimme, kuinka kallisarvoinen on stalinilainen rauhan politiikka kaikille kansoille.

Miljoonat työläiset ja muut eturivin ihmiset koko maailmassa oppivat ja tulevat oppimaan Teiltä toveri Stalin, niin käytännössä kuin teorisesti. Te kehittäste Marxin—Engelsin—Leninin suurta oppia, annoitte työtätekeville ihmiskunnalle rikkaimman tieto ja kokemus lähteen Marxilais—Leniniläisen maailmankatsomuksen ja bolshevistisen taistelun ja voittamisen taidon. Koko Teidän elämäne on nerokkuuden ja saakarillisuuden näyte koko maailman vallankumouksellisille. Säilyttäen sydämmessään kuvanne, tuhannet Suomen kommunistit ylipäästi kohotetuin päin astuivat vankiloihin, miehuullisesti kestäen petomaisten lahtaripyövelien kidutukset. Muistaen jaloa esimerkkiänne, kaikki tietoiset työläiset käyvät petotonta taistelua kapitalistien ja suurtilanomistajien tyräntien kukistamiseksi, maamme vapauttamiseksi ainoaksi kapitalismin kahleista.

Tänä uhkaavana aikana, jolloin Suomen ja Neuvostoliiton imperialistiset viholliset, laskivat irti kahleista lahtaripetonsa ja vetivät maamme rikolliseen sotaseikkaluun, tällä todellisella vaaran hetkellä Neuvostoliiton mainehikas Punainen Armeija ei vilvytellyt avunannossaan Suomen työtätekeville kansalle. Uudelleen Te, toveri Stalin, ojentatte auttavan kätenne, meidän kansallemme, auttaakseen sitä taistelussa vapautensa puolesta. Kaikki me, itsetietoiset Suomen ja Karjalan työläiset, kansamme valoisin tulevaisuuden edustajat, käsitteämme auttavaan käteen viedäksemme yhteisvoimin Suomen kansan vapautustieteen voittoon. Suurella innostuksella otimme vastaan tiedonannon keskinäisen avunannon sopimuksen solmistamisesta suuren Neuvostoliiton ja Suomen Demokraattisen Täavallan välillä, jonka aikaansaamiseksi Te, toveri Stalin, otitte henkilökohtaisesti osaa, tämän sopimuksen avulla tulee taattua Suomen kansan voossataiset toiveet Karjalan kansan jälleennäilyttämisestä Suomen kansaan. Tällä tavalla on laskettu vankka perusta kestävästä ystävydestä Suomen ja suuren Neuvostoliiton välillä. Tämä maailman historiassa tähänasti tuntematon tapaus kansallisuuskysymyksen rat-

kaisussa on vallan päinvastainen kapitalistimaiden valtauspoliittikkaan nähden. Täten Te, toveri Stalin, valtasitte Suomen kansan sydäminen ja uskollisuuden. Me omaamme lupan luottamuksen siihen, että Suomen työtätekevän kansan laajat joukot tunnustaan ja omaksuen Teidän kansallisuuspoliittikkanne, tulevat taistelevaan edistysmielisen ihmiskunnan eturiveissä, kaikkien maiden veljeskansojen vapauden puolesta.

Tänään meidän on vallannut ilon ja ylpeyden tunne, jolloin me kymmenlentuhansien toverien kanssa, jotka rintaman toisella puolella sisä Suomessa taistelevat Suomen kansan pyöveleitä vastaan, yhdyimme Teille lähetettyyn taistelutervehdykseen, toveri Stalin, joita lähettävät työläiset kaikilta maapallon ääritä.

Tervehdyksen Teille, johtajalle—Neuvostokansojen ja koko maailman työtätekevien voittojen innostajalle! Tervehdyksen Teille, suurelle ystävällemme ja Suomen kansan vapauttajalle! Me vannoudumme taistelevaan viimeiseen hengenveetoon asti Stalinin lipun alla maailman kaikkien kansojen veljeyden ja vapauden puolesta.

Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan taistelijat ja komentajat:

A. Anttila, M. Laitinen, M. Liukkonen, A. Susi, M. Värri, I. Ahonen, A. Kuha, I. Heinonen, I. Makkonen, A. Kauppi, V. Karha, O. Manninen j. m.

Terijoki. 21.XII.1939.

Tervehdyksen allekirjoitti 5.775 komentajaa ja taistelijaa, jotka osallistuivat kokouksiin Terijoen kaupungissa 21.XII.1939.

Sotilas sinä lojot ampukalvannossa. Sinulle uskotellaan, että yksin voit vastustaa kymmentä „ryssä”. Sotilas, minäkätähden et ammu?

Sotilas lyhyessä harmaassa manttelissa, kohottaa väsyneen katseensa ja tuljottaa eteensä unettomuudesta pöhöttänein silmin, ikään kun kysyäkseen:

Ketä ampua? Minkätähden ampua?

Hän on henkisesti ja ruumiillisesti lopullisesti uupunut, alkää häiritkö hänen untään, sillä hän ei ole nukkunut moneen yöhön.

Tämä on kaikki teidän ansiostanne herra upseeri Holsten. Kaksikymmentäkaksi vuotias nuorukainen, riviottilas Aljo Valkoaho Porin kaupungista, sai kärsiä työtömyyden vitsauksesta siviilissä ollessaan ja nyt hän kärsii sodan kirouksesta.

Missä te nykyään olette herra Holsten?

Te pakenette Punaisen Ar-

Rumunialainen lehti Mannerheimin rosvolaumasta

BUHARESTI (TASS) Rumunialainen lehti „Surnatul” julkaisee kirjoituksen otsikolla: „Eilinen ja tänäpäiväinen Mannerheimi”. „Nykyiset, hallitsevat piirit” Suomessa, kirjoittaa lehti—ovat suurenmalta osaltaan tsaarinaikaisen Suomen suuriruhtinaskunnan huomattuvia virkamiehiä. Nämät Suomen nykyiset „johtajat” säilyttävät mitä parimmat muistot „oikeauskoisesta Venäjästä” ja sen kaikille tunnetusta järjestyksestä. Vuosi sitten, entinen ulkoasiain ministeri Erkko lausui julki syvällisen sääliänsä siitä, että on jo siirtynyt historian menne-

syyteen ne onnelliset ajat, jolloin Suomi oli Venäjän suuriruhtinaskuntana. Erikoisen valoisat muistot vanhasta järjestelmästä on säilyttänyt kenraali Mannerheimi, entinen tsari Nikolai II:n yksi läheisimmistä adjutanteista. V. 1918 Mannerheimi ulko-maalaisen aseellisen voiman avulla saavutti valta-aseman Suomessa, tukahduttaen vereen kansallisdemokraattisen liikkeen. Suomen vallassa oleva luokka, jonka yksi tyypillisimpiä edustajia on kenraali Mannerheimi, on aina ollut suuren naapurinsa Neuvostoliiton leppymättömien vihollisten yhteisrintamassa.”

Meidän upseerimme ovat julmia petoja

(sotilaan kirje)

Terve isä!

Älä syytä minua siitä, että olen harvoin kirjoittanut, sillä ymmärräthän varsin hyvin minkälaiset ovat ajat. Kaikki, mikä ympäröi meitä, sitä ei voi sanoa ilmaista. Mielellömästi vuodatetaan sotilaiden verta, mutta minkä tähden, isä?..

En minä, eivätkä toverini voi löytää vastausta tähän kysymykseen.

Meidän upseerimme lopultakin käsittivät, että taistelu on toivotonta. Tämä saattoi heidät epätoivoon. He lopullisesti raastuivat.

Eilen oli saatu vangiksi jalkaanhaavoitettu venäläinen upseeri. Avuttomana hän loikoi vereillä tahratulla lumella. Mitä tekivät hänelle upseer-

rimme—isä rakas, sinä et voi kuvitellakaan...

He polttivat,—polttivat hänet elävänä...

Vieressä loikoi kuollut venäläinen sotilas. Meidän kompaniamme komentaja tempasi puukon, juoksi kuolleen luo, leikkasi häneltä vatsan auki, puhkoi silmät ja leikkeli kasvot... Minkä tähden? Minkä tähden hän suoritti tällaisen häpeällisen teon...

Nämä henkilöt, jotka meitä komentavat, ovat raameja, kuin metsän pedot...

Me sotilaat alamme käsittelemään, että näiden hirviöiden kanssa emme voi olla yhteistoiminnassa.

Isä, sinä tietenkin ymmärrät...

Viljo R.

TOVERI ÄLÄ PELKÄÄ

jo taistelevat heidän veljensä oman ja kansansa onnen puolesta.

He sanovat:

„Me teidän kanssanne”. Mikä häiritsee teidän haavoittunutta sieluanne, riviottilas Aljo Valkoaho? Sinä väriset, kun rintasi nousee sinuun kohdistunut solvauksen tunne.

Kauanko tulevat vielä ilkkumaan marioneettiset nukket, kauanko tulee kaikkumaan heidän vikiänsä. Riittää. Pois kullissien takaa. Näytämölle tulee kansa ja nostaa oman äänensä—tosi Demokraattisen hallituksen puolesta. Heidän avukseen tulee suuren naapurin armeija. Kuuletko sinä sotilas vapauden hymniä, jota radio lähettää kaikilla rintamansilla? Nyt sinua lähestyvät kaksi henkilöä punaiset viisikulmiot kypäriässä.

He sanovat sinulle: Nouse sotilas, älä vaikeroi. Älä pelkää toveri,—me olemme ystäviäsi.

Murhaajat

Sunnuntai vastaisena yönä meidän kompania sai määräyksen lähteä hyökkäykseen. Emme ehtineet muuta kun nousta varustuksistamme, kun meitä vastaan avattiin kauhea konekiväri ja kivärituli. Sotilaita kaatui ja haavoittui hyvin paljon. Hyökkäys epäonnistui. Kompania perääntyi takaisin. Minä haavoittuin jalkaan ja kaaduin lumeen. Rinnallani voihki toisia sotilaita. Kauhea kipu haavoista lisääntyi pakkasen johdosta. Me palelimme. Kutsuimme apua, rukouimme, vaan kukaan ei vastannut.

Muutaman tunnin kuluttua, jolloin me olimme jo kokonaan kadottaneet toivomme, kuulimme jostain läheltä ääniä. Jännitimme viimeiset voimamme antaaksemme tiedon itsestämme. Ajattelimme, että viimeinkin ovat muistaneet meidät. Mutta erehdyimme ankarasti. He eivät olleet sanitaareja, vaan kersantti Matti Pirinen ja ryhmän komentaja Eino Leinola. He lähestyivät haavoittunutta sotilasta ja valaisivat hänet taskulampun valolla. Sotilas kohotti päätinsä ja heikoilla äänellä pyysi juoda. Kersantti työnsi kätensä vyötaikalle jotain etsiäkseen, jouduttiin kauhun valtaan, kun näin, että vesipullon asemasta hän veti esille revolverin.

—Sinä et kuitenkaan parane—kuole ilman huolta—sanoi kersantti ja ampui. Kirottu, sydämettänyt villipedit. He tappoivat haavoittuneita, he ampuivat ihmisiä, jotka rukouivat heiltä apua. Heidän joukossa oli haavoittuneita, joiden haavat olisivat parantuneet—he olisivat voineet toipua ja elää perheensä iloksi, mutta kirottu murhaajat eivät armahtaneet ketään.

Hiukset nousivat pystyyn ja ne harmaantuivat yhdessä yössä. Pelastuin hirmuisesta kohtalosta teeskennellen kuolleeksi.

Punaiset korjasivat minut ja veivät salraalaan. Minua hoidetaan hyvin. He tekevät kaiken voitavansa, pelastaakseen minut, mutta siitä huolimatta kadotin ikuisesti toisen jalkani. Olkoot ikuisesti kirottu, langetkoon ikuisen häväistys ja kirous murhaajien päälle, sydämettäneiden villipetojen päälle, jotka tappavat haavoittuneita, ettei tarvitsisi kuluttaa varoja heidän parantamiseen.

15-sta rykmentin sotilas
Jalmari Ikonen

SUOMEN TYÖLÄINEN

Nr 7

Nr 7

Eläköön ja lujittukoon Suomen ja Neuvostoliiton kansojen ystävyys

Lähes puolitoista vuosituttu Suomen kansa venäläisen tsarin anturan alla, venäläisen kapitalismin pihdeissä. Muutenhan ei voinutkaan olla, sillä venäläinen tsari säilytti valtansa: kansojen riistämisen ja orjuuttamisen avulla, jotka asuivat entisen Venäjän keisarikunnan alueella. Mutta kansojen keskuudessa toimi mahtava bolshevistinen puolue, joka ohjelmassaan esitti mahtavan tunnustuksen kansallisuksien oikeuksista ja itsenäisyydestä.

Joulukuun 18 p:nä v. 1917 Lenin ja Stalin allekirjoittivat Kansankomissaarien Neuvoston historiallisen päätöslauselman "Kääntä Toimeenpanevan Keskuskomitean puoleen ehdotuksella: tunnustaa Suomen tasavallan valtiollinen riippumattomuus." 4 päivä tammikuuta v. 1918 Yleisvenäläinen Toimeenpaneva Keskuskomitea hyväksyi "vallankumouksellisen hallituksen julistuksen Suomen itsenäisyydestä".

Neuvostokansa, sen suuret johtajat Lenin, Stalin antoivat Suomen kansalle oikeuden elää vapaasti ja itsenäisesti. Neuvostokansa, Neuvostoliiton työläiset ovat halunneet ja haluavat elää ystävällisesti Suomen kansan kanssa, Suomen työläisten kanssa. Ennen Lokakuun vallankumousta tämä ystävyys oli lujittunut yhteisessä taistelussa vihaitua tsaria ja kapitalisteja vastaan. Neuvostoliiton sydämissä on säilynyt muisto Tampereen ja Viaporin vallankumouksellisista sankareista. Neuvostoliiton kansat laskevat lippunsa Suomen kansan sankarillisien poikien hautakumpujen yllä, jotka kaatuivat kansallissodan rintamilla taistelussa kansainvälisen porvariston asiamiestä veristä pyöveliä Mannerheimiä vastaan. Neuvostoliiton kansa koskaan ei unhoita sitä, että suuri Lenin porvariston takaa-ajamana v. 1917 löysi Suomen työläisiltä turvapalkan. Neuvostoliiton ja Suomen työläisten suuri ystävyys oli verin sidottu taistelussa ikuisia sortajia, Suomen ja Venäjän porvaristoa vastaan.

Hei kun Suomi sai Lenin ja Stalinin käsistä dek-

reetin Suomen itsenäisyydestä, niin Suomen porvaristo, kansainvälinen imperialismi ja Mannerheimiläinen klikki alkoi kaikin keinoin hävittämään ajatusta mahdollisesta ystävydestä Neuvostoliiton, neuvostokansan kanssa. Tulella ja miekalla oli säälimättä kukistettu kaikki Suomen kansan vallankumoukselliset järjestöt.

Suomen kapitalistit, Rytli, Tanneri, Kallio ja heidän kahlekoiransa mannerheimiläiset kenraalit heti myivät Suomen maan ja kansan englantilaisille pankkireille, hyökkäysasemaksi suurta naapurista vastaan, joka antoi Suomelle vapauden ja riippumattomuuden.

Nyt nämät todelliset peturit Mannerheimit, Tannerit saavuttivat päämääränsä: omien ulkomaalaisten isäntiensä määräyksenä he provosivat sodan Neuvostoliittoa vastaan.

Punainen Armelja, joka vastasi sodan lieksojen iskuun, kolmikertaisella iskulla, ei ole Suomen kansan, Suomen proletariaatin vihollinen. Neuvostoliitto haluaa edelleenkin täyttää suuren johtajansa tahtoa. Suomen pitää olla todella vapaa ja itsenäinen. Punainen Armelja ei aljo perustaa Suomeen Neuvostovaltaa.

Punainen Armelja auttaa Suomen kansaa, sen kansan-armeljaa vapautumaan tukahduttajistaan, sortajistaan Suomen porvaristosta ja sen mannerheimiläisistä rakkikoirista. Suomen kansa itse yksimielisesti päättää valtiollan rakenteesta maassaan.

Paljon kärsinyt Suomen kansa. Lähellä on se aika, jolloin Suomen kansa saa täydellisen vapauden. Lähellä on se päivä, jolloin ulkomaalaisen imperialismin avulla erotetut, Suomen työläiset, talonpojat ja työtätekevät sivistyneistö veljellisesti syilevät Neuvostoliiton työläisiä, talonpoikia ja sivistyneistöä ja huutavat:

Eläköön luja, sydämmellinen ystävyys Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansojen välillä.

Mannerheimiläisten pyövelien raakuudet

TUKHOLMA, (TASS) 4 tammikuuta. Historia ei ole tuntenut sellaista raakalaisuutta, millä valkosuomalainen upseeristo suoritutvat omasta väestöstä. Asukkaat väkivalloin häädetään kotipaikoiltaan. Erikoiset sotilaspoliisijoukot kokoavat selkäpuoliksi asukkaat ja saattavat näiden pitkiä kuormastoja etemmäksi rintaman taakse. Valkosuomalaiset pelkäävät väestön siirtymistä Kansan armeijan puolelle, jolle kansa on myöntänyt. Ruotsalaisen porvarillisen lehden "Dagens nyheter" kirjeenvaihtaja on pakotettu tunnustamaan, että palkallinen väestö antaa neuvostojoukoille oppaita. Sotilaspoliisit suorittavat väestön keskuudessa joukkovangitsemisia. Kaikilta sotilashenkilöiltä tarkastetaan lupalappu ja henkilötodistukset, sillä karkuruus on tullut vakituisiksi ilmiöksi armeijassa.

Valkosuomalaisen joukkojen perääntymiselle ovat murhapolit ominaisia. "Norjan rajatkin näkyy, — kirjoittaa "Dagens nyheterin" kirjeenvaihtaja, kuinka Suomen sotilaat siirtyen talosta taloon sytyttävät niitä. Betonirakennukset ja sillat räjäytetään".

Häädetty suomalainen väestö etsii pelastusta Norjan puolelta. "Me, — kirjoittaa kirjeenvaihtaja, — näimme pitkät pakolaisjonot, välittämättä pakasesta ja lumesta, etsimässä tietä yli rajan, Norjan puolelle".

VIIPURI ON TYHJÄ

Kirje Korpraali Aimo Emil Mäkeläiselle
67 r. 11 kenttäpostin konttori Nr 7

Viipuri, joulukuun 24 p:nä v. 1939.

Aimo rakas.

Kiitos kirjeestäsi, en ole kirjoittanut kun odotin, että voisit lähettää nyrkki-postissa. Nimipäiväsi meni ohi, mutta onneksi olkoon syntymäpäivänäs. En voi enää mitään sinulle lähettää, sillä ruokatarpeitten saanti on mahdotonta, koska kaupat ovat suljetut ja muualta myöskään ei mitään saa. Esteri on lähtenyt, kaikki muut myös. Minun huolenani on Pikiruukin talo, jossa asun yksin, vaikka peloitaa kauheasti. Koko

Kaikkien maiden työläiset tervehtivät Otto Kuusisen johtamaa Kansanhallitusta

NEW-YORK (TASS) "AD-VOGEIT" lehti, joka ilmestyy Vankuveerissa (Britannialainen Kolumbia) kirjoittaa: "Suomalaiset työläiset ilmoittavat, että ulkomaalaiset imperalistit koettavat käyttää hyväseen Suomea hyökkäysasemana Neuvostoliittoa vastaan. Työläiset yksimielisesti kannattavat kansanhallitusta. Suomalaiset työläiset ilmoittavat, että he eivät usko Englannin ja Kanadan imperialistien sanomalehdistön propagantaa".

Sosialidemokraattisen järjestön klubi "Kooperatiiv Kommonuelt federishi" Kelounan kaupungissa (Britannialainen Kolumbia) hyväksyy päätöslauselman, jossa ilmoitetaan, että Neuvostoliitto haluaa toimenpiteillään ehkäistä imperialistien alkamisen muodostaa Suomesta hyökkäysaseman Neuvostoliittoa vastaan.

NEW-YORK (TASS). "DAILY YORKER" lehden kirjeenvaihtaja, joka tällä kertaa matkustee Mitziganin valtion pohjoispiireissä, joissa asuu yli kuusituhatta suomalaista, ilmoittaa, että hän otti osaa kokouksiin kymmenessä eripalkassa. Näissä kokouksissa suomalaiset työtätekevät suurella innostuksella äänestivät päätöslauselman puolesta, joissa he tervehtivät uutta Suomen Kansan Hallitusta.

OSLO (TASS). Useimmissa kaupungeissa Norjan työläiset ovat järjestäneet lukuisia kokouksia myötätuntoisuuden merkeissä Suomen Kansan hallitukselle.

Metallitehtaan "Evrika" valurien, hitsaajien ja malliseppien yhtymä hyväksyy seuraavan päätöslauselman: "VALKO-SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄT OVAT PYÖVELI — MANNERHEIMIN POLIITTISEN JA TALOUDELLISEN SORRONALAISINA. MEIDÄN MYÖTÄTUNTOISUUS ON SUOMEN KANSANVALTAISEN KANSAN HALLITUKSEN PUOLELLA".

KÖÖPENHAMINA (TASS). Kööpenhaminassa eilen pidettiin Tanskan työläisten kokous, johon osallistui yli 3 tuhatta henkilöä.

Kokous hyväksyi seuraavan päätöslauselman:

"ME TERVEHDIMME SUOMEN TYÖVÄENLUOKKAA JA OLEMME VAKUUTETTUJA SIITÄ, ETTÄ HE PÄASEVÄT VOITOLLE. ME TUOMITSEMME PARJAUSKAMPPAILUN NEUVOSTOLIITTOA VASTAAN, JOTA HARJOITTA TANSKALAISEN PORVARILLINEN JA SOSIALIDEMOKRAATTINEN LEHDISTÖ, KOETTAA EN JOHTAA HARHAAN YHTEISKUNNALLISEN MIELIPITEEN TANSKASSA. NÄMÄ LEHDET AUTTAVAT SUOMEN VALKOKAARTLAISIA PYÖVELEJÄ".

Viipurissa on vain V.S.S. väki. Kaupunki on tyhjä, niin kuin kaikki olisivat kuolleet, sinäkään ei tuntisi sitä. Yöllä näkyy tulipalojen hehkemisiä, — polttavat taloja. Vangitsemisen uhalla ovat asukkaat evakuoitu, jonka yhteydessä näin paljon tragillisia kohtauksia. Sinä kai käsität, kuinka vaikeata on erota kaupungista ja kodista, jossa on syntynyt ja kasvanut, heittää kaikki ja matkustaa... Minne? Miksi?

Isältä en ole saanut kirjettä, olen levoton, sillä hän on sairaaloihin ja avunpuutteissa. Nyt en tiedä enää Mitistakaan.

Toistaiseksi asun talossa ja olen päättänyt viimeiseen mahdollisuuteen asti jäädä kaupunkiin.

Ajattelen, että sinullakaan stelliä ei ole hauska olla. Olen nähnyt sotilaiden vaa-

tetusta, josta voiti tehdä johtopäätöksen, että niissä voi paletua lämpöisinäkin päivinä. Nykyään ovat kovat pakkaset — mitenkä sinun käy. Koska tämä kaikki loppuu? Tänään kaupungin yllä lenteli venäläisiä lentokoneita, ne eivät pommittaneet, vaan heittivät lentotehtäviä, josta minäkin yhden panin tallelle. Aimo, ehkäpä he ovatkin oikeassa? Minä en koskaan usko, että venäläiset tahtoisivat riistää Suomelta itsenäisyyden, koska he itse antoivat Suomelle vapauden.

Olet koko ajan mielessäni ja sinä olet se, joka on lähinnä sydäntäni. Voi oikein hyvin ja jää Jumalan hallituun.

Siskosi Kaira.

Viipuri, Maunun katu, Katra Mäkeläinen.

Suomen valkoisen armeijan sotilaille

Sotilastoverit!

Tiedätkö, että Itä-Suomessa, valkoisten kansansortajain ikeestä vapautetuilla laajoilla alueilla on valta jo siirtynyt kansan käsiin. Vapautunut kansa on muodostanut maalle uuden hallituksen, **Suomen Kansanhallituksen** ja luonut Suomen tulevan **Kansanarmeijan** ensimmäisen armeijakunnan. Suomi on julistettu **kansanvaltaiseksi tasavallaksi**, eroitukseksi tähän asti olleesta rahavaltaisesta tasavallasta. Neuvostoliitto on taannut Suomelle täyden riippumattomuuden, vieläpä myöntänyt, että koko laaja **Karjalan** kansan asuma alue liitetään ikuisiksi ajoiksi Suomeen, yhtenäiseen ja riippumattomaan Suomen valtioon.

Siis Neuvostoliiton mahtava Punainen Armeija ei suinkaan taistele Suomen riippumattomuuden hävittämiseksi eikä edes sen rajoittamiseksi, vaan auttaa meitä, Suomen työtätekevää kansaa, **vapauttamaan** maamme **sotaprovokaattorien** ja **rahavaltiaiden ikeestä**. Ei ole myöskään kysymyksessä neuvostojärjestelmän tai kollektiivitalouden voimaansaattaminen Suomessa. Talonpoikain maihin ei kukaan tule kajoamaan, ainoastaan suurilta kartanonherroilta otetaan maat pois ja annetaan ne tilattomille ynnä maan puutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille.

Me Suomen Kansanarmeijan sotilaat, jotka taistelemme käsi kädessä Neuvostoliiton Punaisen Työläis- ja Talonpoikaisarmeijan kanssa Suomen kansan vapauttamiseksi lahtarikonnain vallasta, tervehdimme ystävinä teitä, Suomen valkoisen armeijan sotilaita, asetakkiin puettuja työläisiä, pellonviljelijöitä ja kaikkia muita työtätekevän kansan poikia.

Me emme taistele teitä vastaan, vaan kansan sortajia vastaan. Me tiedämme, että Mannerheimien, Erkkojen, Tannerien, ja muiden sotahullujen herrain hallitus on vetänyt teidät tähän sotaan vastoin teidän omaa tahtoanne, vierasmaalaisten imperialististen sotarosvojen etujen takia. Me tiedämme, että monet teistä odottavat ja aavistavat pian koittavan sen hetken, jolloin saatte tilaisuuden käsi kädessä meidän kanssamme taistella Suomen työtätekevän kansan todellisia vihollisia, upporikkaita riistäjiä vastaan sekä niitä lahtariupseereja vastaan, jotka nyt revolveri kourassa ajavat teitä toivottomaan taisteluun pankkiporhojen ja kartanonherrain etujen puolesta, jotka karkoittavat rauhallisia asukkaita pois kodeistaan ja konnuiltaan, polttavat talonpoikain taloja ja työläisten asuntoja, tuhoten heidän työllä ja hiellä ansaitun omaisuutensa.

Olemme jo tutustuneet moniin teidän tovereihinne, jotka ovat joutuneet sotavangeiksi tahi omasta tahdostaan siirtyneet rintaman tälle puo-

lelle. He olivat alussa aivan ymmällä siitä ystävällisestä kohtelusta, jota saavat täällä osakseen. Tutustuttuaan lähemmin Punaiseen Armeijaan ja Suomen Kansanarmeijaan he nyt nauravat niille päättömille valheille, jotta lahtariupseerit olivat heille syöttelleet Punaisen Armeijan „raakalaisuudesta“ tai heikkoudesta. Punaisen Armeijan mahtava voima ja sen soturien palava taisteluhalu on tehnyt täällä tovereihinne valtavan, innostavan vaikutuksen. He iloitsevat nyt meidän kanssamme siitä, että ei mikään voi enää estää **Suomen pikaista puhdistamista Mannerheimista ja muista lahtarikonista**. Tänne joutuneet toverinne haluavat viipymättä astua meidän riveihimme, kostaakseen noille murhapolttajille, jotka riehuivat nyt kuin hullut tihutöissään.

Suomalaiset sotilastoverit! Tulilinjain molemmiin puoliin kaikukoon valtava taisteluhuutomme:

Alas Suomen työtätekevän kansan viholliset, talonpoikaistalojen ja työläisasuntojen murhapolttajat!

Alas sotaprovokaattorit, ulkoilaisten imperialistien kätyrit, alas pankkihuijari Rydin, petturi Tannerin ja lahtari Mannerheimin hallituskopla!

Voittoon Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan ja Suomen Kansanhallituksen, joka nojaa työväen, talonpoikain ja henkisen työn tekijäin yhteiseen kansanrintamaan!

Voittoon ja kunniaan Suomen nuori Kansanarmeija, kaikkien työtätekevien hengen, kotien ja omaisuuden suojelijat!

Eläköön Suomen kansan vapaus, onni ja riippumattomuus!

**Suomen Kansanarmeijan
1:sen armeijakunnan
sotilaat ja päällystö.**

KAIKESTA SYDÄMMESTÄMME KIITÄMME NEUVOSTOKANSAA

(Suomussalmen asukkaiden kokouksen päätöslauselma)

Me Suomussalmen asukkaat, tulisesti tervehdimme Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitusta.

Entiset Suomen tyhmyt johtajat saattoivat kansamme nälänhätään ja kurjuuteen, tekivät Suomen hyökkäyssemaaksi ystäväamme Neuvostoliittoa vastaan.

Ainoastaan todellinen Kansan hallitus, kokeneen työtätekevän kansan vapaustaistelijan—Otto Kuusisen johdolla, voi löytää maaliemme ulospääsyn raskaasta tilanteesta ja muuttaa se voimakkaaksi ja riippumattomaksi.

Kiitämme sydämmellisesti Neuvostokansaa ja sen sankarillista Punaista Armeijaa siitä, että he auttavat meitä vapautumaan maastamme myyskentelevistä poliittisten seikkailijain hallituksesta.

Emme löydä sanoja tulkittaksemme suuttumuksemme suojeluskunta—ryövärien menettelylle. Perääntyessään Punaisen Armeijan painostuksesta, he hävittävät kaikki, polttaen kaupungit ja kylät, teurastaen karjan, jättämättä edes koiria ja kissoja. Ki-roamme suojeluskuntalaiset,—vannoutuneet Suomen kansan viholliset.

Eläköön ystävyys Suomen ja Neuvostoliiton kansojen välillä!

Eläköön Otto Kuusisen johtama hallituksemme!

Kokouksen puolesta:

J. Salpanen,
A. Raappanen,
K. Hykkänen,
U. Taunelinen

„Kerttu, minä palellun...“

Rakas Kerttu.

Kiitos joulun onnentoukuksesta. Kiitos rakkaani. Kirjoitat, että ilman minua sinulla on raskasta ja ikävää olla. Mitä kertoisin itsestäni... En voi enää valehdella. Tänään on minulle erikoisen raskas päivä. Tunsin erikoisen selvästi, että en enää näe Juhoa, Marttaa, enkä sinua... Minulta loppuivat voimat. Ollisipa minulla enemmän voimia, niin mitään ajattelematta tulisin luokseenne,—vaikkapa kerran nähdäkseen teidät, rakkaimpani.

Sinä, nähtävästi valkeasti pääset perille näistä riveistä. Käteni kohmettuivat... Kerttu, minä palellun. Pakkanen lähenee jo sydäntäni. Taasen lähettävät tiedusteluun, yöhön, lumeen, sinne, missä räjähtelevät ammuksesi... Jaikani eivät tottele minua, ne ovat kuin puusta.

Kerttu, sinä et voi käsitellä... Kuinka hirveää on paleltua etäällä omaisista ja rakkaistaan. En ymmärrä mitään. Kenelle oli tarpeen tämä sota? Eikö olisi voitu elää rauhassa venäläisten kanssa? Kuinka minä vihaan lahtari ilkiöitä, jotka huusivat sodasta Helsingin kaduilla. Heidät pitäisi tuoda tänne. Itse, omilla käsilläni keräistäisin ensimmäisen heistä...

Kerttu, haluaisin vielä paljon sanoa sinulle, mutta on vaikea pitää kynää kädessä. Lojun lumessa ja vaikeasti erotan paperin... Pitäköhän jo näin nuorena kuolla ja näkemättä sinua? Kerttu, elämme niin lyhyen ajan yhdessä, (kahdesta rivistä ei voi saada selvää, kirjoitettu epäselvällä käsialalla)... Tahtoisin elää...

Toimitukselta: Tämä keskenjäänyt kirje on löydetty reserviläisen Viljo Heikkisen laukusta, Taipaleenjoen rintamaosalta.

ME LÖYSIMME ULOSPÄÄSYN

Me istuimme juoksuhaudoissa kolme viikkoa. Aikaa meillä oli riittävästi ajatella tilannetta. Emme keskustelleet toistemme kanssa mitään ajatuksistamme, siitä yksinkertaisesta syystä, että pelkäsimme kavalta, siitä huolimatta ajattelimme kaikki yhtä ja samaa asiaa.

Punaisen Armeijan tykistö taukoamatta kylvi joukkoomme ammuksiaan. Ainoastaan yhtenä päivänä, tiistaina 19 p:nä joulukuuta meidän komppaniamme mieshukka oli 18 kaatuneina. Me painauduimme kylmään jäätyneeseen maahan, ollen siltä tavalla liikkumattomana useita tunteja.

Oli useita päiviä, että elintarvevarastojamme ei täydennetty ollenkaan. Söimme loppuun kaikki elintarpeet. Torsitaimuna joulukuun 21 p:nä meidän komppaniamme menetti vielä 12 miestä kuolleina. Me maatuimme paikallamme

ja ajateltiin, „Kuka on seuraava?“. Me lojotimme ja ajatelimme „Kenelle on välttämätöntä meidän kuolemamme? Kenen takia kärsii meidän perheemme?“

Aamulla lentokoneet viskelivät juoksuautojemme yläpuolella suuren määrän lento ja sanomalehtiä. Jokainen meistä oli antavinaan kaikki keräämäänsä sanoma ja lentolehtiset kersantille, samalla kertaa huomaamatta työntäen aina yhden kappaaleen jokaisesta pövelle.

Me luimme niitä salaa toinen toisiltamme ja löysimme niistä vastauksen ajatuksellemme. Me saimme tietää sen, minkä salasivat meiltä upseerimme. Meille kävi selväksi niistä, että Venäälä ei kukaan halua meidän kuolemaamme, eikä kukaan omaa halua valloittaa meidän maastamme. Tulimme selvästi ymmärtämään, että meidän verellämme maksetaan

kansainvälisen pankkilrien tilityksiä.

Sunnuntaina 24 p:nä joulukuuta—joulun aattona ilmaantui sopiva tilaisuus. Meidät kolme määrättiin salavartiostoon. Täällä me avasimme sydämemme toinen toisillemme. Oli yö. Polstuimme rintamalta. Me saavuimme perheidemme luokse ja lastemme seurassa vietimme joulua.

Me puolestamme lopetimme taistelun. Meille riittää, meitä ei enää ole helppo uudelleen pettää. Nyt tiedämme mitä tehdä. Toistaiseksi olemme pillossa, odottaen kärsimättömyydellä Punaisen Armeijan saapumista, joka vapauttaa meidät ja koko Suomen kansan.

Me säilyttimme elämämme ja tuleamme olemaan onnellisia. Kuka on pelkuri, peläten katsoa totuutta silmiin, odottakoon juoksuhaudoissa kuolemaansa.

Entiset 17:sta jalkaväkirykmentin 2:sen komppanian sotilaat.